

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Det foreslås, at lovens anvendelsesområde er samtlige fordringer med tillæg af renter, gebyrer, afgifter og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, herunder foruden fordringer, der tilkommer det offentlige, også fordringer, som det offentlige inddriver på vegne af andre f.eks. underholdsbidrag. Også udenlandske krav, der inddrives i Danmark, og danske krav, der inddrives i udlandet, skal behandles af restanceinndrivelsesmyndigheden. I relation hertil finder inddrivelsesdirektivet og den nordiske bistandsaftale samt dobbeltbeskatningsaftalernes inddrivelsesbemyndigelser anvendelse.

Det "offentlige" skal forstås bredt, således at eksempelvis fordringer fra statsvirksomheder, nettostyrede virksomheder, indtægtsdækkede virksomheder, selvejende institutioner, institutioner med mindre supplerende virksomhed og særlige fonde er omfattet af lovens anvendelsesområde. Loven dækker således både offentligretlige og civilretlige fordringer.

I stk. 2 fastslås, at gældende regler og praksis vedrørende opkrævning og inddrivelse vedrørende de enkelte fordringer i særlovgivningen fortsat skal finde anvendelse. Hjemlen til foretagelse af de enkelte inddrivesskridt skal således fortsat findes i lovgivningens gældende regler om inddrivelse. Forslaget til stk. 2 indebærer således ikke, at der tillægges restanceinndrivelsesmyndigheden beføjelser, den ikke er tillagt i henhold til anden lovgivning.

Til § 2

I stk. 1 fastslås, at restanceinndrivelsesmyndigheden er skatteministeren eller den ministeren bemyndiger dertil. Det er tanken, at restanceinndrivelsesmyndigheden fra lovens ikrafttrædelse tillægges told- og skatteforvaltningen, som den fastsættes i det samtidigt fremsatte lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på skatteområdet, hvor de kommunale og statslige skatteopgaver pr. 1. oktober 2005 samles i den statslige skatteforvaltning (ToldSkat) til en enhedsorganisation, der udgør én myndighed. I den forbindelse indgår restanceinndrivelsesopgaven i den samlede opgaveportefølje for enhedsorganisationen, hvor en væsentlig del af medarbejderne vil være fysisk placeret regionalt i de nye skattecentre.

I denne ny organisering indgår således opgaver fra henholdsvis den eksisterende centrale inddrivelsesenhed i ToldSkat, den kommunale restanceinndrivelse, politiets og domstolenes restanceinndrivelse samt ToldSkats øvrige restanceinndrivelse.

Senest i 2006 vurderes som nævnt i de almindelige bemærkninger om denne placering skal være permanent, eller om restanceinndrivelsesopgaven skal udskilles i en særlig styrelse under Skatteministeriet. Blandt andet med henblik på at gøre en sådan vurdering mulig, tilrettelægges administrationen af restanceinndrivelsesopgaven i ToldSkat således, at resultater og ressourceanvendelse mv. for opgaven kan opgøres, og således at det vil være muligt at udskille opgaven senere.

I bestemmelsen fastlægges i øvrigt snitfladen og kompetenceforholdet mellem de kommunale og statslige fordringshavere på den ene side og den nye restanceinndrivelsesmyndighed på den anden.

Det foreslås således, at de enkelte fordringshavere som hidtil skal varetage det almindelige opkrævningsarbejde, herunder også rykkerprocedurer, efter de fastlagte regler og procedurer herom. Hvis der er tvist om kravets eksistens eller størrelse, skal tvisten afklares ved fordringshaverens foranstaltning.

Hvis en fordring er overdraget til restanceinndrivelsesmyndigheden, og der efterfølgende rejses tvivl om kravets eksistens, vil indsigelsen skulle behandles af fordringshaveren med henblik på en afklaring af spørgsmålet.

Det er en betingelse for overdragelse til restanceinndrivelsesmyndigheden, at skyldneren underrettes skriftligt af fordringshaveren om overdragelsen. Det kan i praksis ske på den sidste rykkerskrivelse eller på bekræftelsen af en indgået afdragsordning eller lignende. På tilsvarende vis skal fordringshaveren give skyldneren besked, hvis fordringen "tilbagekaldes" og der ydes henstand.

De enkelte fordringer forrentes efter gældende regler, jf. forslaget i § 1, stk. 2. Rentetilskrivningen forstås og indberettes af de enkelte fordringshavere. Skatteministeren fastsætter i medfør af den foreslåede bemyndigelse i stk. 6 nærmere regler herom bl.a. under hensyntagen til de IT-tekniske muligheder, indtil et nyt samlet restancesystem kan tages i brug.

Som led i den planlagte forenkling og harmonisering af regelgrundlaget, jf. de almindelige bemærkninger, vil der - med respekt for skattestoppet - blive tilstræbt en harmonisering af rentebestemmelserne, så samme forrentning bliver anvendt på ensartede fordringer både i forbindelse med opkrævning og inddrivelse.

I forslaget til stk. 3 præciseres det, at de kommunale og statslige fordringshavere efter anmodning fra skyldneren har mulighed for at tillade afdragsvis betaling som led i opkrævningsarbejdet. Det er tanken, at fordringshaveren pr. kulance under hensyn til det